

از اکسپرس به کابل تا (کابل اکسپرس)

فیلم سینمایی بالیوود (کابل اکسپرس) در افغانستان سر و صدای فراوانی ایجاد کرده است و اخیراً نمایش آن در افغانستان ممنوع گردیده و آقای قانونی رئیس پارلمان کشور (قانوناً) خواستار مجازات دست اندر کاران این فیلم گردیده است و ... من این فیلم را تا هنوز ندیده ام و لذا نمی خواهم در مورد تبصره نمایم ولی میخواهم در مورد هجوم جنگجویان تنظیمی به کابل (اکسپرس به کابل) در فردای سقوط رژیم نجیب نکاتی را یاد آور شوم تا چه قبول افتد و چه در نظر آید ...

زمانی که اشتر جنرال رشید دوستم (مشهور به گل جم) گماشته روس در سمت شمال کشور سقوط رژیم نجیب را حتمی دید با یک چرخش یکصد و هشتاد درجه بصورت اکسپرس یکشنبه مسلمان شد و به مسعود- ربانی پیوست. رژیم کابل اکسپرس سقوط کرد و مجاهد نماها به سرعت برق، اکسپرس خود را به کابل رسانده و برسر تصاحب قدرت اکسپرس بجان هم افتاده و مردم بی دفاع و بی گناه کابل پامال هوس های شوم قدرت طلبان چپ و راست و زدو خورد های راست با راست، چپ با راست، راست با چپ و چپ با چپ گردیدند. کابل آباد و زیبای ما بصورت اکسپرس به ویرانه غم انگیزی مبدل گردید و غرق در خون و خاک و خاکستر گردید. حزب اسلامی به جان جمعیت افتاد و جمعیت به جان وحدت و احمد بجان محمود و کلبی به جان مقصود و چنان بود که دمار از روزگار مردم مظلوم ما برآمد.

جنگ سالاران تنظیمی جهت ترغیب و تشویق هرچه بیشتر جنگجویان شان به جنگ، تدبیر جدیدی سنجیدند و تفرقه قومی و زبانی را بصورت اکسپرس به میان آورده و این آتش خانمان سوز را هرچه بیشتر و بیشتر دامن زدند. این توطئه شوم شان آنچنان بالا گرفت که مردم ما در شعله های آن بی محبا سوختند و دود از نهاد شان برآمد. تنها و تنها در کابل چهار حکومت بوجود آمد و هر کدام بصورت اکسپرس بجان هم افتادند.

حزب وحدت اسلامی تحت رهبری عبدالعلی مزاری و کریم خلیلی (معاون دوم رئیس جمهور) جنگجویان شانرا تشویق و ترغیب کردند که بجان افراد حزب اتحاد اسلامی رسول سیاف (نماینده انتصابی در پارلمان) افتاده و هر پشتون را که به چنگ آورند بر فرق اش میخ بکوبند و ... و چنان بود که قومندانان این تنظیم ها به کشتار شروع کردند. این قومندانان نام های عجیب و غریبی برای خود اختیار کردند از قبیل مارخور، خدا، بیخدا، دیوانه، سگ، پاچه گیر و ... آن که خود را خدا میگفت زندگی میگرفت و هم می توانست زندگی بخشد (که هرگز نمی بخشید).

این دیوانه ها و بیخدا ها و ... علاقه عجیبی داشتند تا در بین مردم رعب و وحشت ایجاد کنند و همان بود که رقص مرده و رقص زنده از کله های پوک و مغز های مریض شان تراوش کرد. (رقص مرده قسمی بود که اسیر خود را سر می بریدند و گردن بدون سر را در تیل داغ فرو میبردند تا جریان خون بخارج از بدن قطع گردد و بعد جسد بدون سر را در حالیکه هنوز جان داشت رها میکردند تا مانند یک مرغ سر بریده به هر طرف خیزک بزند و از تماشای آن حظ می بردند. رقص زنده قسمی بود که قومندان صاحب اسیر خود را در بین یک کانتینر می انداخت و زیر آن آتش می افروخت تا اسیر بخت برگشته زنده در بین کانتینر کباب شده بسوزد و از داد و فریاد و چیغ و فغان این اسیران بخت برگشته این بیخدایان لذت میبردند.) آیا شما جناب حجت الاسلام و المسلمین محمد کریم خلیلی رهبر حزب وحدت اسلامی افغانستان و معاون رئیس جمهور، جمهوری اسلامی افغانستان لحظه به این اندیشیده بودید که اعمال شما و قومندانان تان اهانت و توهین بزرگی به قوم شریف هزاره بود؟ این داغ ننگین هنوز هم بر پیشانی مبارک شما و حزب تان می درخشد.

از جانب دیگر حزب اتحاد اسلامی رسول سیاف به جنگجویان خود دستور داده بود که هر جاه هزاره دیدید گوش و بینی اشرا ببرید. هزاره ها مسلمان نیستند و ... و قومندانان سیاف پس از آن دستور روزگاری را بالای قوم شریف هزاره آوردند که قلم از بیان آن شرم دارد. جمعیت مسعود- ربانی نیز از قافله عقب نمانده و دمار از قوم غیور هزاره و قوم شریف پشتون بدر آوردند. فاجعه افشار یک نمونه آن است که نیروهای سیاف و مسعود مردان افشار را قتل عام کرده و بر زنان و دختران شان تجاوز کردند و هرچه از نامردی و نامردمی در چانه داشتند در افشار در عمل پیاده کردند و ... دوستم هم که در خون ریزی و چور و چپاول و قتل و کشتار ید طولانی داشت از این قافله عقب نماند و چنان وحشتی آفرید که نگو و نپرس! گاهی در صف مسعود- ربانی قرار گرفت و به کشتار پشتون ها و افراد حزب اسلامی مشغول شد و گاهی هم به صف گلبدین راکتیار پیوست و کشتار تاجک ها و افراد مربوط به ربانی- مسعود را آغاز کرد و این جنگ های خانمان سوز و قتل و کشتار و چور و چپاول و جهت تبدیل کردن ها و جهت گیریها تا زمانی ادامه داشت که ربانی چوکی ریاست جمهوری را زیر بغل زده و آواره تالفان گردید و بعد به پای دوستم افتاد تا توتّه جای در مزار شریف برایش بدهد که چوکی ریاست جمهوری خود را در آن بگذارد و ...

و زمانی که طالبان مزار شریف را اشغال کردند و دوستم به ترکیه پناهنده شد، جناب ربانی صاحب، چوکی ریاست جمهوری اش را به کولاب در تاجکستان منتقل ساخت. طالبان قیودات شدیدی را بالای مردم اعمال کردند و شروع کردند به دست بردن و پای بردن و سنگسار کردن و زنان کشور را از تمام حقوق حقه شان محروم کردن و بدار زدن رادیو و تلویزیون و تخریب مجسمه های تاریخی بامیان و قتل و کشتار مردم شریف هزاره و...
اما چون همه چیز در افغانستان شکل اکسپرس بخود گرفته بود کسی را فرصت تفکر باقی نبود. اگر حزب وحدت وحشت آفرید و رقص مرده وزنده براه انداخت و هزار و یک جنایت دیگر، این بدان معنی نیست که آنها نمایندگی از قوم شریف و زحمت کش و شجاع هزاره میکردند و یا می کنند و نیز چنین است جنایات بی حد و حصر حزب سیاف و هابی و حزب اسلامی گلبدین و حرکت طالبان و جمعیت ربانی - مسعود و جنبش دوستم و غیره و غیره
جنایات ننگینی که این احزاب و تنظیم ها در افغانستان مرتکب شدند و وحشت و بربریتی که آفریدند و خیانت و جفای که به کشور ما روا داشتند و... همه و همه صرف مربوط به حزب و تنظیم و دسته و گروه و جنبش و شورا این از خدا بیخبران بود و است و به هیچ وجه مربوط به قوم و قبیله ای مشخصی نمیشود و این احزاب و تنظیم ها هرگز نمایندگی از اقوام باهم برادر و باهم برابر افغانستان کرده نمی توانند. و اما امروز همین ها در مسند قدرت داد از توهین به قوم و توهین به ملت میزنند و خواهان مجازات کارگردان و هنرپیشگان فیلم (کابل اسپرس) میشوند. خدمت جنابان باید عرض کرد که اگر شما آقایان و شما رهبران و شما قوماندان صاحبان و شما جنگ سالاران را دلی بود که برای قوم و قبیله تان می طیبید و به حیثیت و وقار قوم تان زره ای دلسوزی میداشتید، آیا هرگز دست به چنان جنایات وحشیانه میزدید؟

اگر قرار باشد افرادی به سبب اهانت به یک قوم مجازات شوند، به یقین در مرحله اول جنابان خلیلی و اکبری و ربانی و سیاف و دوستم و گلبدین و ملا عمر و بعد قومندانان و دیگر همطبقان شان باید باشند، نه کارگردان و یا هنرپیشه یک فیلم. اگر شما جنگ سالاران دیروز جنایت نمی آفریدید، امروز دیگر کسی را مجالی نمی بود که شمه از آنرا فیلم بسازد و شما باز هم تفرقه قومی را دامن زده و از آن یک قضیه سیاسی ساخته و پیراهن حضرت عثمان بسازید.

دیروز اکسپرس به کابل هجوم آوردید، اکسپرس جنایت کردید، اکسپرس وحشت و رعب و دلهره آفریدید و تا توانستید نفاق و شقاق بین مردم ایجاد کردید، اکسپرس تاجک و پشتون و هزاره و ازبک گفته به تمام اقوام شریف افغانستان اهانت و توهین کردید. دیروز اکسپرس جهاد فروشی کرده و سوداگران جهاد شدید، اکسپرس نام پاک مجاهد را نامردانه با گند خویش آلودید و...

و امروز داد از مردم و وطن زده و اکسپرس هر که را دل تان خواست کافر قلمداد میکنید و اکسپرس هر که را دل تان خواست محکوم و مجازات می کنید. شما جنابان چه وقت دست از این همه توطئه گری و نفاق پراگنی برخواهید داشت؟

عجب صبیری خدا دارد که پرده بر نمی دارد
و گرنه بر زمین افتد ز جیب محتسب مینا
